

ماق عزیز

۹۲

لوروز - دن گفته عید سادی که رساند طهان به کو و مهر و فردند است مبارک باد !
 آنها را که از نهاد معطر بودند شادم کرد . (بیند) با کمی دله را که از کرد که شنید از آنچه پرسیده بودند
 رنجیده بایستی . اما آنها که بپایان رسیده میل آشیمه آبی برآشیمه باشده سر و جم « مالم » به نفعه و بررسی
 اسعار و کارگاهی از اینه بیرون . که زاد بیار سارند و لصینه داشتند می داشتند . لوقی از دل من بر خاسته بود .
 ماق جان ، خیان که نویسم من نسبت عید میاروند و همچشم به راه خواهم برد که لازم است این د
 خواهیم ، بوره لازم تو نامه و سود کتاب در مافت کنم . درین چند روز . خیلی خوب می خواهد « ساطر زاد بوم »
 ترا بجز این و تهات کنم . تا بیان اصل نوار از این که نه سفرم با عنوان « سرین ای از ایوس نهادن »
 برای خودم پر کردم و پس گفت آن که چونه ما در درجه بولن خبر از هم بگیرید کار دست زدهام . ایشان
 همچنان سفرم همانهاست که در بحیثیت حاییت شده و مرتب به ایران که بوره بود دست کردیم .
 سکره ۳۸ " پر " را لیعنی نزدیک دع سر مراد حوزه ای ، لطفاً غلت را بپرسی دهان نظر کر
 گفته ای را صراحت کمال . به نظر خودم دوست بدهیست .

از این که برایم " دفتر آن بیرون ادبیات " (درستاره) ، سکم . مادرم رخیما خواهیم . نهادم
 همچویز برایست حلب است تا از این حاجه اینجا نفرم . جعله ای کارکر از دست بر مادرم که ساعت
 سعدیان بیتران را به هزاران سرین گردیده بیست سالان دل زان یکار لذت بدم .
 سر ، من هم ممتاز دیدم توشیم . ایدست باز همگر را سیم .

مادرست
 زاده
 لذت . ۲۰ - ۱۲۵۷

خ منتهی میزد عدوی ، سادس که رانی دخنیده دیر خانه مابودند . در کربلا عمل خودیم باشد
 که بیزورفت بمن لذمان بیس آمد و داده ای که نفعه کم را در رابطه داشت که همه مهره دارد
 بیست کرد . طایی خانی بود که خودت بمن بگوید .